

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, wykonanie jej porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

384.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1920 r.

o płacy wojskowych, zawieszonych w czynnościach służbowych oraz odbywających kary sądowe lub dyscyplinarne.

Art. 1. Wojskowi, zawieszani w czynnościach, lub osadzeni w areszcie śledczym, otrzymują od chwili zawieszenia ich w czynnościach lub osadzenia w areszcie śledczym połowę płacy (żołdu), przywiązanej do ich rzeczywistego stopnia.

Art. 2. Oficerowie i im równorzędni oraz podoficerowie i starsi szeregowcy, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności bez degradacji, szeregowcy zaś, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności za przestępstwa, nie pociągające za sobą u powyżej wymienionych degradacji, od chwili uprawomocnienia się wyroku przez cały czas trwania kary, otrzymują połowę płacy (żołdu), przywiązanej do ich rzeczywistego stopnia.

Art. 3. Oficerowie i im równorzędni, skazani w drodze dyscyplinarnej na karę zawieszenia w czynnościach, od chwili zawieszenia w czynnościach otrzymują trzy czwarte płacy, przywiązanej do ich rzeczywistego stopnia.

Art. 4. Przy obliczaniu płacy (żołdu) w myśl art. 1—3 nie uwzględnia się dodatków połowych, funkcyjnych, reprezentacyjnych i służbowych, które przy powyższem obliczaniu nie będą brane pod uwagę.

Art. 5. Oficerowie i im równorzędni oraz podoficerowie i starsi szeregowcy, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności, połączonej z degradacją, zaś szeregowcy, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności za przestępstwa, pociągające za sobą u powyżej wymienionych degradację, otrzymują od chwili uprawomocnienia się wyroku przez cały czas trwania kary tylko połowę zasadniczego żołdu szeregowca.

Art. 6. Postanowienia art. 1—3 nie naruszają w niczem praw członków rodziny wojskowego, dotkniętego skutkami tych artykułów do pobierania należnych im dodatków lub zasiłków. Natomiast członkowie rodziny

wojskowego, dotkniętego skutkami art. 5, z chwilą uprawomocnienia się wyroku tracą prawo do wszelkich dodatków lub zasiłków.

Art. 7. Wszystkie pobory, wstrzymane w myśl art. 4 wypłaca się wojskowym z chwilą, gdy wdrożone przeciw nim postępowanie dyscyplinarne lub karne zostanie zaniechane lub gdy nastąpi uwolnienie od oskarżenia prawomocnym wyrokiem sądowym.

Art. 8. Z płacy, otrzymywanej w myśl art. 1 przez oficerów i im równorzędnych, znajdujących się w areszcie śledczym, potrąca się koszty ich wyżywienia. Koszty te nie mogą przewyższać sumy strawnego wraz z dodatkiem do tegoż.

Przepis artykułu niniejszego dotyczy również oficerów i im równorzędnych, skazanych prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności bez degradacji (art. 2).

Art. 9. Za wojskowych w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych i szeregowych.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z chwilą tą tracą moc prawną wszystkie przepisy i rozkazy z nią sprzeczne.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

385.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1920 roku

w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych (Dz. Ust. № 31 poz. 182).

Art. 1. W końcu art. 1 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. dodaje się następujący ustęp: inwalidzi, będący w niedostatku, otrzymują ponadto następujące dodatki miesięczne, stosownie do ich procentowej niezdolności zarobkowej, a mianowicie:

niezdolni	od 15	do 25%	—	40	mk.
"	"	26	"	40%	— 60 "
"	"	41	"	60%	— 150 "
"	"	61	"	80%	— 400 "
"	"	81	"	100%	— 680 "